

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-2.730.120.2020.IS.KK

Warszawa, 28 stycznia 2021 r.

DECYZJA DNR-2/17/2021

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r., poz. 544 ze zm.), dalej „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”, umarza wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie wprowadzonego do obrotu przez Jerzego Znamirowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Jerzy Znamirowski Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe "ELGOTECH" w Wieliczce przedłużacza z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011, niezgodnego z wymaganiami § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. poz. 806), dalej „rozporządzenie”, w związku z wycofaniem wyrobu z obrotu oraz powiadomieniem konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach,
2. na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakłada na Jerzego Znamirowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Jerzy Znamirowski Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe "ELGOTECH" w Wieliczce karę pieniężną w kwocie 2 500 zł (dwa tysiące pięćset złotych) za wprowadzenie do obrotu przedłużacza z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011, niezgodnego z wymaganiami § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu (Nr akt kontroli: KBP-NU.8361.11.2010, KBP-NU.8361.129.2020) stwierdzono w ofercie sprzedaży kontrolowanego przedsiębiorcy przedłużacz z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ

05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011, dalej również „przedłużacz”, „wyrób” (oznaczony danymi adresowymi przedsiębiorcy - "PPHU Elgotech,"), zakupiony od przedsiębiorcy Jerzego Znamirowskiego, wg faktury nr GL/01/2020/142 z 7 stycznia 2020 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w Laboratorium Badawczym ELTEST w Warszawie (sprawozdanie z badań nr AG0007P) wykazały niezgodności przedłużacza z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11 z wymaganiami normy PN-EN 60950-1:2007+A11:2009+A1:2011+A12:2011+A2:2014 "Urządzenia techniki informatycznej. Bezpieczeństwo. Część 1: Wymagania podstawowe" (pkt 3.2.6), z uwagi na zbyt krótką żyłę przewodu uziemienia, co może powodować porażenie elektryczne w przypadku wysunięcia przewodu zasilania.

W związku z powyższym Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że przedłużacz nie spełnia wymagań § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia i wydał 8 czerwca 2020 r. decyzję, w której zakazał kontrolowanemu przedsiębiorcy udostępniania 6 sztuk przedłużaczy z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011, na okres 3 miesięcy. Decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności ze względu na ochronę zdrowia i bezpieczeństwo użytkowników.

Akta z kontroli przekazano do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) celem wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Pismem z 29 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej „Prezes UOKiK”, zawiadomił Jerzego Znamirowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Jerzy Znamirowski Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe "ELGOTECH" w Wieliczce (dalej także „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie:

- wprowadzonego do obrotu przez stronę postępowania przedłużacza z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011, niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na to, że został zaprojektowany i wytworzony w sposób niezapewniający jego zgodności z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, z uwagi na zbyt krótką żyłę przewodu uziemienia, co może stwarzać zagrożenie porażenia prądem w wyniku bezpośredniego kontaktu z elektrycznością, w przypadku wysunięcia przewodu zasilania;

- nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu przedłużacza z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011, niezgodnego z wymaganiami § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało stronie postępowania skutecznie doręczone 4 sierpnia 2020 r.

Prezes UOKiK decyzją DNR-2/173/2020 z 19 sierpnia 2020 r. przedłużył zakaz Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 8 czerwca 2020 r., do czasu zakończenia postępowania.

Prezes UOKiK w piśmie zawiadamiającym o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego wyznaczył stronie postępowania termin 7 dni na przedstawienie: oświadczenia o ilości wyrobu wprowadzonego do obrotu oraz aktualnym stanie jego posiadania oraz listy kontrahentów ze wskazaniem liczby wyrobów dostarczonych każdemu z nich oraz jednostkowej ceny sprzedaży wyrobu.

Strona postępowania pismem z 7 sierpnia 2020 r. (do UOKiK wpłynęło 13 sierpnia 2020 r.) przedstawiła listy 52 odbiorców wyrobu w latach 2019-2020 oraz oświadczyła, że aktualnie nie posiada ani jednej sztuki przedłużacza. Strona postępowania podniosła, że przedłużacz nie jest urządzeniem techniki informatycznej ponieważ nie przetwarza, nie przechowuje, ani nie przesyła żadnych danych. Przedłużacz służy wyłącznie do przeniesienia energii elektrycznej na dalszą odległość, poza gniazdo instalacji stałej w ścianie budynku. Jest zwykłym sprzętem elektrycznym i nie może mieć do niego zastosowania norma PN-EN 60950-1:2007+A11:2009+A1:2011+A12:2011+A2:2014 "Urządzenia techniki informatycznej. Bezpieczeństwo. Część 1: Wymagania podstawowe", co wynika z zakresu normy (rozdział 1.1.). Odnosząc się do stwierdzonej niezgodności - zbyt krótka żyła przewodu uziemienia, co może powodować porażenie elektryczne w przypadku wysunięcia przewodu zasilania - strona postępowania wskazała, że gniazdo przedłużacza jest wyposażone w odciażkę zabezpieczającą przewód przed zerwaniem żył czy wysunięciem ich z zacisków. Jej zdaniem odciażka dobrze spełnia funkcję zabezpieczenia przewodu przed wyciągnięciem. Wydłużenie żyły ochronnej jest pewnym dodatkowym zabezpieczeniem wpływającym na bezpieczeństwo użytkownika. Strona postępowania wskazała, że jeśli wydłużenie żyły ochronnej podnosi dodatkowo poziom bezpieczeństwa, to jest za wprowadzeniem takiego dodatkowego rozwiązania. Poinformowała, że mając na względzie bezpieczeństwo użytkownika wyrobu podjęła działania mające na celu wprowadzenie dodatkowego zabezpieczenia. Począwszy od 5 sierpnia 2020 r. w przedłużaczu została wydłużona żyła ochronna, aby w razie powstania naprężenia żyły biegunowej/ prądowej wysunęła się ona z zacisków wcześniej niż żyła ochronna żółto-zielona.

W związku z otrzymanym pismem strony postępowania z 7 sierpnia 2020 r., Prezes UOKiK zwrócił się do Laboratorium Badawczego ELTEST w Warszawie z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie zastosowania normy PN-EN 60950-1:2007+A11:2009+A1:2011+A12:2011+A2:2014 "Urządzenia techniki informatycznej. Bezpieczeństwo. Część 1: Wymagania podstawowe" do badań oraz stwierdzonej niezgodności przedłużacza z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011.

W opinii Laboratorium (otrzymanej 7 września 2020 r.) zastosowanie do przedłużacza normy "Urządzenia techniki informatycznej. Bezpieczeństwo. Część 1: Wymagania podstawowe" było uzasadnione, z uwagi na parametry techniczne wyrobu oraz jego konstrukcję. Parametry techniczne wyrobu jednoznacznie wskazują na przeznaczenie dla wrażliwych urządzeń informatycznych, które powinny być dodatkowo chronione przed różnymi zakłóceniami w sieci elektrycznej. Przedłużacz zgodnie z tabliczką znamionową zawiera filtr (zał. nr 2), a badania wykazały zastosowanie elementu zabezpieczającego w postaci warystora CNR, co nie jest stosowane w standardowych przedłużaczach ogólnego zastosowania. Odnosząc się do stwierdzonej niezgodności wyrobu - zbyt krótka żyła przewodu uziemienia, co może powodować porażenie elektryczne w przypadku wysunięcia przewodu zasilania - Laboratorium wyraziło przekonanie, że taka niezgodność nie może zostać zniwelowana poprzez zastosowanie odciażki, gdyż są to dwa niezależne wymagania wynikające z normy.

Prezes UOKiK pismem z 21 września 2020 r. przedstawił stronie postępowania stanowisko Laboratorium Badawczego ELTEST w Warszawie.

Ze względu na stwierdzone niezgodności oraz zagrożenie stwarzane przez wyrób, postanowieniem z 2 października 2020 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 40 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie wyrobów z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach przedłużacza z wymaganiami w formie ogłoszenia zamieszczonego w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie internetowej. Wyjaśnił ponadto, jakie dowody należy przedstawić na okoliczność podjętych działań.

Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż organ nadzoru rynku odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli strona postępowania przedstawi dowody potwierdzające wykonanie ww. postanowienia w wyznaczonym terminie.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania 6 października 2020 r.

Strona postępowania pismem z 30 września 2020 r. (do UOKiK wpłynęło 7 października 2020 r.) zwróciła uwagę, że żadne dane znamionowe na produkcie i na jego opakowaniu nie wskazują, że jest to sprzęt informatyczny, a takiego sprzętu dotyczy norma PN-EN 60950-1,

w której to normie jednoznacznie zdefiniowano sprzęt informatyczny. Inna norma PN-EN 55022 dotycząca urządzeń informatycznych w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej jako definicję urządzenia informatycznego podaje - „dowolne urządzenie, którego podstawową funkcją jest realizacja jednej (lub więcej) z następujących funkcji: wprowadzanie, przechowywanie, wyświetlanie, przeszukiwanie, transmisja, przetwarzanie, przełączanie lub sterowanie danymi lub wiadomościami telekomunikacyjnymi i które może być wyposażone w jedno lub więcej przyłączy końcowych z typowym przeznaczeniem do przesyłania informacji”. Zdaniem strony postępowania żadnej z powyższych funkcji przedłużacz PSF2-401 nie realizuje, zatem nie jest sprzętem informatycznym. Dodała, że przedłużacz nie jest nawet sprzętem elektronicznym ponieważ w jego konstrukcji i budowie nie zastosowano żadnego elementu elektronicznego, na opakowaniu przedłużacza wyraźnie zaś wskazano, że sprzęt komputerowy jest tylko jednym z urządzeń, do zasilania którego może zostać użyty przedłużacz. Strona postępowania wskazała, że przedłużacz jest przeznaczony do zasilania różnego rodzaju sprzętu elektrycznego i elektronicznego, także niemającego nic wspólnego ze sprzętem informatycznym. W ocenie strony postępowania obecność w przedłużaczu warystora jako elementu ochrony przed przepięciami nie czyni z niego sprzętu informatycznego. Strona postępowania poinformowała, że zastosowała poza obciążką dodatkowe środki mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa użytkownika w postaci wydłużenia żyły ochronnej, tak aby przy ewentualnym wyrwaniu przewodu z obciążki żyła ochronna została wyciągnięta z zacisku ochronnego jako ostatnia, do końca spełniając funkcję dodatkowej ochrony. Ponadto wskazała również, że chociaż nie zetknęła się z przypadkiem wyrwania przewodu z obciążki przez użytkownika, wycofała wszystkie egzemplarze produktu od wszystkich podmiotów, które miały go w posiadaniu.

Strona postępowania pismem z 9 listopada 2020 r. (do UOKiK wpłynęło 13 listopada 2020 r.) wskazała, że wycofała wszystkie przedłużacze z rynku oraz powiadomiła konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu w prasie i na stronie internetowej. Poinformowała, że począwszy od 5 sierpnia 2020 r. została wprowadzona do produkcji zmiana konstrukcyjna polegająca na wydłużeniu żyły ochronnej. Wszystkie przedłużacze wyprodukowane przed datą 5 sierpnia 2020 r., co do konstrukcji i bezpieczeństwa których laboratorium badawcze miało zastrzeżenia, zostały wycofane z obrotu i odebrane od kontrahentów. Dla udokumentowania faktu wycofania przedłużaczy z obrotu strona postępowania wskazała, że zwróciła się do kontrahentów z prośbą o przesłanie pisemnego potwierdzenia. Z uwagi jednak na sytuację epidemiologiczną nie wszyscy partnerzy handlowi przysłali oświadczenie potwierdzające wycofanie wyrobów z obrotu, pomimo że faktycznie zostały od nich odebrane. Strona postępowania przedstawiła: stronę z gazety oraz wydruk ze strony internetowej

z zamieszczonym ogłoszeniem, kopie oświadczeń kontrahentów o braku w ofercie handlowej przedłużaczy wyprodukowanych przed 5 sierpnia 2020 r. oraz ich zwrocie do producenta. W związku z nieuzyskaniem dowodów wycofania wyrobów z obrotu od wszystkich kontrahentów, strona postępowania zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu na przedstawienie dowodów do 31 grudnia 2020 r.

Pismem z 23 listopada 2020 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do usunięcia braków formalnych przesłanych dokumentów (9 kopii oświadczeń kontrahentów) poprzez przedstawienie oryginałów bądź potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dokumentów przez upoważnioną osobę. Odnosząc się do dowodów potwierdzających wycofanie z obrotu przedłużacza Prezes UOKiK wskazał, że na okoliczność odebrania od kontrahentów wadliwych egzemplarzy strona postępowania powinna przedstawić faktury korygujące, a w przypadku nieposiadania przez nich wyrobów – oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu wyrobów w ofercie handlowej. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że termin na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia z 2 października 2020 r. upłynął 16 listopada 2020 r. i nie znalazł podstaw do wyznaczenia kolejnego terminu na przedstawienie brakujących dowodów wycofania z obrotu przedłużacza. Wskazał, że mając na względzie, że według przekazanego zestawienia przedłużacz sprzedano 52 kontrahentom, 40-dniowy termin na przedstawienie dowodów określony w postanowieniu z 2 października 2020 r. był odpowiedni do ilości odbiorców.

Strona postępowania pismem z 7 grudnia 2020 r. (do UOKiK wpłynęło 10 grudnia 2020 r.) poinformowała, że niezgodność dotycząca długości żyły przewodu ochronnego została usunięta i z dniem 5 sierpnia 2020 r. zostało w przedłużaczu wdrożone rozwiązanie polegające na wydłużeniu żyły ochronnej tak, aby w razie powstania naprężenia żyły biegunowej/ prądowej wysunęły się one z zacisków wcześniej, a żyła ochronna żółto-zielona jako ostatnia. Strona postępowania wskazała, że nie posiada faktur korygujących na okoliczność wycofania przedłużaczy z obrotu, ponieważ wymieniła u kontrahentów wadliwe przedłużacze na przedłużacze poprawione, spełniające wymagania normy.

Strona postępowania w wyznaczonym terminie uzupełniła braki formalne dokumentacji (oświadczeń 17 kontrahentów) przesłanej przy piśmie z 9 listopada 2020 r., a ponadto przedstawiła kolejne oświadczenia 30 kontrahentów o braku w ofercie handlowej przedłużaczy wyprodukowanych przed 5 sierpnia 2020 r. oraz ich zwrocie do producenta. Jednocześnie wskazała, że z racji stanu pandemii oraz pracy zdalnej u części odbiorców nie udało się jej uzyskać oświadczeń od wszystkich kontrahentów, pomimo fizycznej wymiany u nich przedłużaczy na poprawione.

Następnie pismem z 11 grudnia 2020 r. (do UOKiK wpłynęło 16 grudnia 2020 r.) strona postępowania przesłała pozostałe oświadczenia 5 kontrahentów o braku w ofercie handlowej przedłużaczy wyprodukowanych przed 5 sierpnia 2020 r. oraz ich zwrocie do producenta.

Prezes UOKiK pismem z 7 stycznia 2021 r. poinformował stronę postępowania, że większość dowodów potwierdzających wycofanie z obrotu przedłużaczy została przekazana z uchybieniem 40-dniowego terminu, wyznaczonego w postanowieniu z 2 października 2020 r. Organ prowadzący postępowanie zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przedstawienie dowodów dotyczących warunków osobistych (sytuacji materialnej, rodzinnej, zdrowotnej, zawodowej). Strona postępowania została zawiadomiona o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie.

Strona postępowania pismem z 7 stycznia 2020 r. poinformowała, że łącznie wycofała z rynku 380 sztuk przedłużaczy. Wskazała, że jak już wcześniej informowała niezgodność dotycząca długości żyły przewodu ochronnego została usunięta i z dniem 5 sierpnia 2020 r. zostało wdrożone rozwiązanie polegające na wydłużeniu żyły ochronnej tak, aby w razie powstania naprężenia żyły biegunowej/ prądowej wysunęły się one z zacisków wcześniej, a żyła ochronna żółto-zielona jako ostatnia. Strona postępowania podkreśliła, że niedotrzymanie terminu przesłania wszystkich dowodów w sprawie było spowodowane stanem pandemii oraz pracą zdalną u części odbiorców.

Strona postępowania pismem z 13 stycznia 2021 r. (do UOKiK wpłynęło 21 stycznia 2021 r.) poinformowała, że firmę założyła od podstaw w 1989 r., jest to firma rodzinna, a obecnie, z uwagi na problemy zdrowotne, zarządzenie większością spraw powierzyła synom. Dodała, że mimo pandemii i braków kadrowych, udało jej się przetrwać, a ostatecznie zamierza w niedługim czasie przekazać firmę synom i chciałaby ją przekazać w dobrej kondycji, dlatego też zwraca się z prośbą o możliwe niską karę pieniężną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stroną postępowania jest wyłącznie podmiot gospodarczy, wobec którego postępowanie zostało wszczęte. Podmiotem gospodarczym, według art. 4 pkt 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest producent, upoważniony przedstawiciel, importer, dystrybutor albo instalator.

Według art. 4 pkt 20 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producentem jest osoba fizyczna lub prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która wytwarza wyrób albo dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu lub oddania do użytku pod własną nazwą lub znakiem towarowym. Przepis art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, iż przez wprowadzenie do obrotu należy rozumieć udostępnienie wyrobu na rynku po raz pierwszy. Według art. 4 pkt 23 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez udostępnienie wyrobu na rynku należy rozumieć każde dostarczenie wyrobu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przedsiębiorca Jerzy Znamirowski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Jerzy Znamirowski Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe "ELGOTECH" w Wieliczce jest producentem przedłużacza z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011.

Zgodnie z przepisem art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wyroby wprowadzone do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wymagania dla wyrobów podlegających ocenie zgodności określają przepisy wydane na podstawie art. 12 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. W przypadku przedłużaczy zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego.

Stwierdzone w wyniku badań laboratoryjnych niezgodności uzasadniały wszczęcie z urzędu przez Prezesa UOKiK postępowania w sprawie:

- wprowadzonego do obrotu przez stronę postępowania przedłużacza z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011, niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na to, że został zaprojektowany i wytworzony w sposób niezapewniający jego zgodności z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, z uwagi na zbyt krótką żyłę przewodu uziemienia, co może stwarzać zagrożenie porażenia prądem w wyniku bezpośredniego kontaktu z elektrycznością, w przypadku wysunięcia przewodu zasilania;
- nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu przedłużacza z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ

05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011, niezgodnego z wymaganiami § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia.

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z wymaganiami wszczyna się z urzędu w przypadku stwierdzenia w toku kontroli, że wyrób nie spełnia wymagań albo nie spełnia wymagań i stwierdzono niezgodności formalne (...).

Zgodnie z treścią § 6 ust. 1 rozporządzenia sprzęt elektryczny musi być zaprojektowany i wytworzony w sposób zapewniający jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7, pod warunkiem, że jest on użytkowany zgodnie z przeznaczeniem i utrzymywany we właściwym stanie technicznym.

Zgodnie z § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez sprzęt elektryczny, w procesie jego projektowania i wytwarzania należy przewidzieć i zastosować w nim odpowiednie środki techniczne zapewniające: ochronę ludzi i zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z elektrycznością.

W toku postępowania Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin na przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie przedłużaczy z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach poprzez zamieszczenie ogłoszenia w dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie internetowej wskazując jednocześnie, jakie dowody należy przedstawić na okoliczność podjętych przez nią działań.

Strona postępowania została pouczona o przysługujących jej prawach wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów oraz wypowiedzania się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Kierowana do strony postępowania korespondencja została jej skutecznie doręczona.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania w latach 2019-2020 wprowadziła do obrotu 1 560 przedłużaczy, udostępniając je 52 kontrahentom.

Na dowód podjętych działań naprawczych strona postępowania przedstawiła: listę 52 kontrahentów, oświadczenia 52 kontrahentów o braku w ofercie handlowej przedłużaczy wyprodukowanych przed 5 sierpnia 2020 r. oraz ich zwrocie do producenta, stronę z gazety oraz wydruk ze strony internetowej z zamieszczonym ogłoszeniem. Strona postępowania wskazała, że niezgodność dotycząca długości żyły przewodu ochronnego została usunięta i z dniem 5 sierpnia 2020 r. zostało w przedłużaczu wdrożone rozwiązanie polegające na wydłużeniu żyły

ochronnej tak, aby w razie powstania naprężenia żyły biegunowej/ prądowej wysunęły się one z zacisków wcześniej, a żyła ochronna żółto-zielona jako ostatnia. Strona postępowania wskazała, że wymieniła u kontrahentów wadliwe przedłużacze na przedłużacze poprawione, spełniające wymagania normy. Poinformowała, że wycofała z rynku 380 sztuk przedłużaczy.

Zgodnie z art. 4 pkt 27 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez wycofanie z obrotu należy rozumieć działanie, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu wyrobu na rynku w danym łańcuchu dostaw.

Na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli wyrób został wycofany z obrotu, zniszczony oraz powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami.

Zgromadzone w toku postępowania dowody są wystarczające do stwierdzenia, iż przedłużacze zostały wycofane z obrotu i nie będą udostępniane, a konsumenci zostali powiadomieni o stwierdzonych niezgodnościach wyrobów.

Wprowadzony do obrotu przez producenta Jerzego Znamirowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Jerzy Znamirowski Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe "ELGOTECH" w Wieliczce przedłużacz z filtrem przeciwprzepięciowym ELGOTECH, model PSF2-401, typ 05GF.40.01.11, kod EAN 5902694924011 nie spełnia wymagań § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przepis art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że producent albo importer albo instalator, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, **podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.**

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
3. strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2019 r., wyd. 27/ M. Jabłoński, Legalis) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej. Dla spełnienia przesłanki "zaprzestania naruszeń" wystarczające jest jej zaistnienie przed wydaniem decyzji w sprawie.

Pomimo zaprzestania naruszania prawa przez stronę postępowania, Prezes UOKiK uznał, iż w niniejszej sprawie przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania.

Strona postępowania wprowadziła do obrotu w latach 2019-2020 1 560 przedłużaczy, udostępniając je 52 kontrahentom. Zatem naruszenie nie miało charakteru krótkotrwałego, a jego zasięg był znaczny ze względu na ilość zakupionych przez kontrahentów wyrobów w celu dalszej dystrybucji.

Strona postępowania wprowadziła do obrotu przedłużacze stwarzające zagrożenie porażenia prądem elektrycznym użytkownika w przypadku wysunięcia przewodu zasilania, z uwagi na zbyt krótką żyłę przewodu uziemienia. Uwzględniając fakt wycofania z obrotu 380 egzemplarzy zachodzi prawdopodobieństwo, iż pozostałe wyroby zostały zakupione przez konsumentów, którzy są narażeni na zagrożenia przez nie stwarzane. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie użytkowników, zostało w znaczący sposób naruszone.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie, w związku z czym nie było możliwe jego zastosowanie.

W nawiązaniu do przesłanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stwierdzić należy, że strona postępowania nie przedstawiła w wyznaczonym terminie wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia.

Mając na względzie, że postanowienie z 2 października 2020 r. wyznaczające 40 - dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia w zakresie wycofania wyrobów z obrotu i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, doręczone zostało stronie postępowania 6 października 2020 r. – termin na przedstawienie wymaganych dowodów upływał 16 listopada 2020 r. Na podstawie stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, iż w **wyznaczonym** terminie strona postępowania

przedstawiła: dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu - ogłoszenie prasowe w gazecie ogólnopolskiej, wydruk komunikatu internetowego oraz dowody wycofania wyrobów z obrotu od 17 kontrahentów - dowody zostały nadane 9 listopada 2020 r. za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 ze zm.), dalej „ustawa Prawo Pocztove”, i wpłynęły do UOKiK 13 listopada 2020 r.

Po upływie wyznaczonego 40-dniowego terminu strona postępowania przekazała dowody wycofania wyrobów z obrotu w stosunku do pozostałych 35 kontrahentów.

Dowody wycofania wyrobów z obrotu od 30 kontrahentów zostały nadane 7 grudnia 2020 r. za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy Prawo Pocztove i wpłynęły do UOKiK 10 grudnia 2020 r. Dowody wycofania wyrobów z obrotu od 5 kontrahentów zostały nadane 14 grudnia 2020 r. za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy Prawo Pocztove i wpłynęły do UOKiK 16 grudnia 2020 r.

W związku z tym, że strona postępowania nie przedłożyła w wyznaczonym terminie 40 dni kompletnego materiału dowodowego zastosowanie dyspozycji przepisu art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i odstąpienie od nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej nie znajduje uzasadnienia, a wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu przedłużacza niezgodnego z wymaganiami jest w tym przypadku obligatoryjne.

Wprowadzenie do obrotu wyrobu niespełniającego wymagań stanowi obiektywny fakt naruszenia prawa, który jest podstawą zastosowania sankcji (wyrok NSA z 2 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 2684/13).

Według art. 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 państwa członkowskie określają zasady dotyczące odpowiedzialności karnej podmiotów gospodarczych i podejmują wszelkie środki niezbędne do zagwarantowania, że są one stosowane. Przewidziane kary są skuteczne, współmierne i odstraszające. Na podstawie art. 24 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia tekst mający znaczenie dla EOG (Dz.Urz.U.E.L Nr 96, str. 357), państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przez podmioty gospodarcze przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich egzekwowanie. Takie zasady mogą obejmować sankcje

karne w przypadku poważnych naruszeń. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Określając wysokość nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej Prezes UOKiK rozważył wszystkie z powyższych przesłanek wymiaru kary.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobu oraz czas trwania tego naruszenia.

Wprowadzony do obrotu przez stronę postępowania przedłużacz nie spełnia wymagań rozporządzenia, z uwagi na zbyt krótką żyłę przewodu uziemienia, co może powodować porażenie elektryczne w przypadku wysunięcia przewodu zasilania.

Okolicznością istotną dla wymiaru kary jest ilość wyrobów wprowadzonych do obrotu oraz czas trwania naruszenia. Strona postępowania wprowadziła do obrotu w latach 2019-2020 1 560 przedłużaczy, udostępniając je 52 kontrahentom.

Stwierdzić zatem należy, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami rozporządzenia w znacznej ilości i przez okres 2 lat naruszyła prawo w sposób istotny, albowiem wyrób stwarza zagrożenie dla życia i zdrowia użytkowników.

Organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie uwzględnił przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej fakt, iż wobec strony postępowania nie było dotychczas prowadzone postępowania administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, co przemawia na jej korzyść.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, a strona nie podnosiła takiej okoliczności w toku postępowania, w związku z czym przesłanka ta nie była oceniana w niniejszej sprawie.

Wymierzając karę pieniężną Prezes UOKiK wziął pod uwagę stopień przyczynienia się strony postępowania, na którą nakładana jest kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa i stwierdził, iż strona nie dochowała należytej staranności wprowadzając do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami.

Wprowadzenie wyrobów do obrotu, pomimo że nie spełniały one wymagań, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Strona podejmując takie działanie była niezależna w swojej decyzji od wpływów podmiotów zewnętrznych. Zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania powinna zatem dołożyć należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi wymagań, jakie mają

spełniać wyroby udostępniane przez nią na rynku oraz obowiązków, jakich jako producent ma dopełnić.

Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli do co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98, Lex nr 47129).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami, jako producent nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku wynikającego z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, co skutkuje odpowiedzialnością w tym zakresie.

Zgodnie z art. 13 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producent ma obowiązek, w szczególności: zapewnić, żeby wyrób został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami (pkt 1), niezwłocznie podjąć działania w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania – w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami (pkt 13), na żądanie organu nadzoru rynku współpracować w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób wprowadzony przez niego do obrotu (pkt 16).

Organ uwzględnił działania podjęte przez stronę postępowania dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa.

Strona postępowania podjęła w toku prowadzonego postępowania dobrowolne działania w zakresie wycofania z obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami oraz powiadomienia użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach przedłużacza, co wpływa na złagodzenie wymiaru kary pieniężnej. Pomimo nieprzedstawienia kompletnego materiału dowodowego w wyznaczonym terminie, Prezes UOKiK podjęte przez stronę postępowania działania ocenia pozytywnie.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął pod uwagę wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży przedłużaczy. Korzyść osiągnięta ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych wyrobów (z uwzględnieniem zwrotów/ wyrobów zniszczonych), które nie spełniają wymagań rozporządzenia oraz średniej ceny sprzedaży przedłużacza. Na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę postępowania wynika, że sprzedała ona kontrahentom 1 560 sztuk

przedłużaczy, a średnia cena sprzedaży przedłużacza wyniosła 18,58 zł – w roku 2019, 18,61 zł – w roku 2020. Jako średnią cenę sprzedaży przedłużacza w latach 2019-2020 organ nadzoru rynku przyjął kwotę 18,60 zł. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 1 180 sztuk przedłużaczy (380 wyrobów zwrócono) wyniosła 21 948 zł.

Zgodnie z art. 97 ust. 3 pkt 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wymierzając karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana. Zgodnie z treścią art. 97 ust. 3a okoliczności, o których mowa w ust. 3 pkt 7, organ nadzoru rynku ustala na podstawie dowodów przedłożonych przez stronę.

Strona postępowania nie okazała dowodów obrazujących jej warunki osobiste, a jedynie podkreśliła, że od wielu lat prowadzi firmę rodzinną, której pomimo pandemii i braków kadrowych, udało się przetrwać.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania stwierdzić należy, że w 40-dniowym terminie wyznaczonym przez Prezesa UOKiK w postanowieniu z 2 października 2020 r. (do 16 listopada 2020 r.) strona postępowania przedstawiła: dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu - ogłoszenie prasowe w gazecie ogólnopolskiej, wydruk komunikatu internetowego oraz dowody wycofania wyrobów z obrotu od 17 kontrahentów (dowody zostały nadane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy Prawo Pocztove i wpłynęły do UOKiK 13 listopada 2020 r.).

Po upływie wyznaczonego 40-dniowego terminu strona postępowania przekazała dowody wycofania wyrobów z obrotu w stosunku do pozostałych 35 kontrahentów. Dowody wycofania wyrobów z obrotu od 30 kontrahentów zostały nadane 7 grudnia 2020 r. za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy Prawo Pocztove i wpłynęły do UOKiK 10 grudnia 2020 r. Dowody wycofania wyrobów z obrotu od 5 kontrahentów zostały nadane 14 grudnia 2020 r. za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy Prawo Pocztove i wpłynęły do UOKiK 16 grudnia 2020 r.

Mając na względzie, że według przekazanego zestawienia przedłużacz sprzedano 52 kontrahentom 40-dniowy termin na przedstawienie dowodów, określony w postanowieniu był odpowiedni do ilości odbiorców i nie było podstaw do jego przedłużenia.

Rozważając wysokość nakładanej administracyjnej kary pieniężnej zauważyć należy, iż w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, uwzględniając zarówno okoliczności przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść strony postępowania, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kary na poziomie 2,5 % wysokości

maksymalnego ustawowego zagrożenia karą, celem zachowania proporcjonalności dolegliwości kary w stosunku do przewinienia.

Prezes UOKiK uznał, iż nałożona na stronę postępowania kara pieniężna za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami w wysokości 2 500 zł jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń i spełni przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny, skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Jerzy Znamirowski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Jerzy Znamirowski Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe "ELGOTECH" w Wieliczce obowiązany jest uiścić kwotę w wysokości **2 500 zł (dwa tysiące pięćset złotych)** z tytułu kary pieniężnej na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość ww. należności pieniężnej stała się ostateczna. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

1. Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej: „kpa”, w związku z art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa UOKiK, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi

(Dz. U. z 2003 r. poz. 2193 ze zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

3. Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 - § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
4. Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 kpa, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa UOKiK, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia Prezesowi UOKiK oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpisano elektronicznie/